Honey Locust

El Honey Locust té grans espines que sobresurten de la seva escorça. Mostra fragants flors grogues a la primavera. El seu color se suma a la temporada del paisatge canviant a Central Park amb bells tons de groc. L'acàcia és comunament confós amb el garrofer negre. Una característica clau d'aquest arbre és que és prim, o en forma de placa, mentre que l'escorça del gBlack Locust és més rígida.

Nom comú: Honey Locust
Nom Científic: Gleditsia triacanthos
Origen: Estats Units
Família: Leguminosae
Mida: 40 - 70 'd'alçada, 35 - 50' d'ample
Forma: arrodonit i àmplia difusió, en lloc obert

Cultura: creix en ple sol; adaptable a una varietat de sòls; creix millor en sòls profunds, humits i fèrtils de pH neutre que no són massa àcids; tolerant a la contaminació i la sal
Fulles Compost o compostos de dobles fulles; files senars de fullets; lanceolades i contundents; grogues a la tardor
Flor Groga, fragant a la primavera
Fruita 12 "o més, beina allargada, de color marró o porpra
Pell Llisa; d'oliva a gris-oliva; molts porus en relleu per a l'intercanvi de gasos quan són joves; més tard s'esquerda, formant plaques grises que es barrejen amb l'escorça interior de color taronja; en general mostra grans espines ramificades en el tronc

European Beech

Es confon fàcilment amb el faig americà, l'European Beech es distingeix pels seus fruits de punta, que creixen només solters. Els fruits del faig americà, en comparació, es troben en les branques d'un en un o en grups de dos o tres. L'European Beech també és més tolerant amb els diferents tipus de sòl que l'American Beech. A la tardor és quan el color és més bell.

Nom comú: Faig europeu
Nom Científic: Fagus sylvatica
Origen: Europa
Família: Betulaceae
Mida: 50 - 60 peus d'alt, de fins a 50 peus d'ample
Forma: forma piramidal àmplia

Cultura: bon drenatge, sòl humit, àcid; prospera a ple sol
Fulles disposició alternativa, sedós amb serrells ciliats (grup d'organismes similars a pèls); 5-9 parells de venes de les fulles; bronze daurat a la tardor
Flor A l'abril o principis de maig
Fruita rosca triangular tancada en un involucre de punta (petita roseta de fulles irregulars), que es troba separat
Pell gris clara, aspecte arrugat però suau al tacte, de color marró oliva.

European Linden

El til·ler europeu és un arbre comú de carrer a tota la ciutat de Nova York i Central Park. Una característica clau és la fragància similar a la mel de les flors.

Nom comú: Linden Europea
Nom Científic : Tilia x europaea
Origen: Europa
Família : Tiliaceae
Mida : 70 'd'alçada
Forma : Piramidal

Cultura : ple sol i ombra parcial ; Prefereix els sòls humits i fèrtils , profunds ; tolerants als sòls difícils , secs, o pesats ; fàcilment trasplantable
Fulles 2 - 4 de " , dents afilades llarg amb tiges llargues , en forma de cor amb una base àmplia oblíqua , la part superior de color verd fosc , més pàl·lida per sota, sense pèl
Flor Petita , fragants , de color groc pàl·lid , floració de finals de juny fins a principis de juliol
Fruita 1/4 " de diàmetre , rodó, unit al llarg de la tija. Fulles irregulars
Pell Gris - marró, crestes distintives (a llarg , pla- rematat)

American Larch

El làrix americà, també conegut com el làrix l'Est i la Tamarack, és, igual que el seu cosí el làrix europeu, una bella conífera de fulla caduca que deixa caure les seves fulles a la tardor després de posar en una pantalla de color groc espectacular. El làrix americà va ser utilitzat de moltes maneres pels nadius americans i la indústria primerenca, però ha caigut en desgràcia amb la indústria comercial moderna. Sovint s'utilitza per a bonsai.

Nom comú: làrix americà
Nom Científic: Larix laricina
Origen: Amèrica del Nord
Família: Pinaceae
Mida: 40 - 80 'd'alçada, 15 - 30' d'ample
Forma: la corona cònica

Cultura: creix en ple sol i sòls humits i ben drenats; realitza malament en condicions d'estiu, càlids i humits
Fulles de fulla caduca; suau i prima; De tres en angle; agrupat en els esperons curtes; agulles es presenten aÏllades en les branques més llargues
Flor Les flors masculines i femenines a la primavera, quan apareixen les agulles; flors masculines són de color groc-verd, les flors femenines són de color vermell
Fruita 0.12 "llavors, 0,25" ala; con petit, que es manté en posició vertical a la branca d'un a dos anys
Pell Llisa, de color gris clar en els troncs dels joves; amb l'edat es torna aspre, amb fines escates de color marró vermellós

American Beech

Es confon fàcilment amb un faig comú, el faig americà es distingeix pels seus fruits de punta, que es troben sols o en parelles o trios, mentre que els fruits del faig europeu només es troben en les branques. A la tardor té un color daurat molt bonic

Nom comú: Faig Americà
Nom Científic: Fagus grandifolia
Origen: Est d'Amèrica del Nord, de New Brunswick Florida
Família: Fagaceae
Mida: 50 - 70 peus d'alt, de fins a 120 peus d'ample
Forma: Esplai ample, la forma més vertical assumida en condicions d'amuntegament

Cultura: humit, ben drenat àcid; , Sistema d'arrels poc profundes àmplies; prospera a ple sol
fulles disposició alternativa; fulles simples i suaus, serrades; 11-15 parells de venes; colors: brillant, verd fosc per sobre, per sota de la llum verda, bronze d'or a la tardor
flor No és ornamental, floració a l'abril o principis de maig
fruita Tres rosques d'ales tancades en un involucre de punta (petita roseta de fulles irregulars), que es troba en solitari o en parelles o trios
Pell Gris clara, suau aparença arrugada, s'assembla a la pell d'un elefant

Common Hackberry

El lledoner comú té una gran quantitat de sobrenoms , entre ells lledoner , sugarberry , i beaverwood . És un arbre natiu d'altura en relació amb l'om, i produeix baies que serveixen d'aliment a moltes aus.

Nom comú: Comú lledó
Nom Científic : Celtis occidentalis
De: Quebec i sud-oest d'Oklahoma
Família : Ulmaceae
Mida : 40 - 60 'd'alçada
Forma : Les branques tendeixen a tancar-se, la taxa de creixement ràpid, forma cilíndrica

Cultura : trasplantable fàcilment en contenidors o arrel nua , prefereix un sòl ric , encara que molt adaptable, és tolerant a la majoria de les condicions , incloent el vent, tolerant urbà, prospera a ple sol
Fulles 3 - 5 de " , disposició alternativa de llargada , base del full oblíqua, vores de serra com a la punta del full
Flor Sense valor ornamental ; floració a finals d'abril fins a principis de maig
Fruita Taronja - vermell drupa carnosa , madura de setembre-octubre
Pell Grisenc, Corky i poc atractiu , tiges tenen l'aparença de ziga-zaga , porus prominents plantejats per a l'intercanvi de gasos a les tiges

Ginko

L'arbre de ginkgo o arbre de falzia, és un fòssil vivent que ha romàs sense canvis des de fa més de 200 milions d'anys. Moltes persones reconeixen el gingko per l'olor característica de les llavors de l'arbre de la femella. La majoria dels arbres de ginkgo al Central Park, però, són homes. No es perdi belles fulles grogues d'or del ginkgo en caiguda. gingkos es poden trobar a tot el parc, i s'alineen al Central Park North (carrer 110).

Nom comú: Ginkgo
Nom científic: Ginkgo biloba
Origen: est de la Xina
Familia: Gingkoaceae
Mida: 40 - 80 'd'alçada, 30-40' d'ample
Forma: forma cònica quan, la difusió de les branques laterals joves amb l'edat

Cultura: Prefereix sòls profunds, sorra i humitat moderada; adaptable a pH i a gairebé qualsevol altra condició; prospera a ple sol; tolerant a la contaminació, l'aire de la sal, i la calor
Fulles 2-3 ", disposició alternativa, de forma triangular, de color groc daurat a la tardor
Flor No es considera ornamental Fruita Dioica (colònies d'ambdós sexes i diferents), llavor nua en l'arbre només les dones, mala olor
Pell Gris a marró, amb vora

London Plane

L'arbre de plàtan d'ombra va ser apadrinat per en Robert Moses, el comissionat de Parcs de Nova York de 1934 a 1960. Es creu que el logotip distintiu del Departament de Parcs es basa en el full d'un plàtan d'ombra. El plàtan d'ombra és un híbrid entre el sicòmor americà natiu i el plàtan oriental no natiu. El plàtan d'ombra va ser plantat al llarg de Central Park des del costat nord de la Harlem Meer per l'East Drive. Recentment, els plàtans de Londres han estat plantades a la Grand Army Plaza, la replicació d'un disseny històric que inclou dues files d'aquest bell arbre.

Nom comú: pla de Londres
Nom Científic: Platanus x acerifolia
Origen: Creuament entre plàtans orientals i sicòmor americà
Família: Platanaceae
Mida: 70 - 80 'd'alçada
Forma: piramidal en la joventut, arrodonit amb l'edat

Cultura: Fàcilment trasplantable; millor en sòls profunds, humits, fèrtils; molt adaptable; prospera a ple sol; tolerant a la contaminació
Fulles 6 - 7 "acord de llarg, alternes, de tres a cinc lòbuls, vores toscament dentades, color verd fosc
Flor flors masculines i femenines separades, floració a l'abril, no ornamental
Fruita 1 "de diàmetre, nascut a parelles o trios, hivern persistent
Pell Ornamental, les plaques revelen l'escorça interior de color groc cremós, fotosíntesis través de l'escorça

American Elm

oms americans històrics queden alineats a l'Avinguda Mall i Cinquena avinguda; de fet, el centre comercial és la llar d'una de les més grans i últimes caixes restants d'oms americans a Amèrica del Nord. Central Park Conservancy supervisa els arbres per a la malaltia de l'om holandès, un fong devastador difos per escarabats a l'escorça que ha acabat amb un gran nombre d'oms a tot el món.

Nom comú: om americà
Nom Científic: Ulmus americana
Origen: Est d'Amèrica del Nord, des de Florida a Terranova
Familia: Ulmaceae
Mida: 60 - 90 'd'alçada
Forma: la forma més comuna s'assembla a un gerro

Cultura: Fàcilment trasplantable; pH adaptable; prefereix sòl humit i fèrtil; podar al setembre-octubre; tolerant a la sal
Fulles 3 - 6 "; disposició alternativa; vores afilades, doblement forma de serra; inferior martinenc; base del full oblíqü; verd fosc; sense gemma terminal
Flor Sense valor ornamental
Fruita Groc verdós arrodonit Samaras, osques a la part superior, maduren al maig-juny
Pell gris fosca, solcs profunds, de color vermellós.

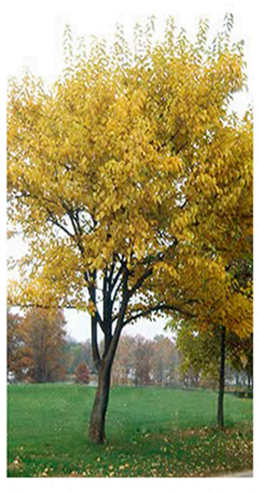

Red Mulberry

La morera vermella és originària dels Estats Units i dóna fruits que són menjats per les aus, mamífers i éssers humans per igual . Els fulls serveixen d'aliment a les larves de dues papallones, el mantell de dol i l'almirall vermell. Aquestes espècies hibriditzen fàcilment amb el no nadiu, la morera blanca invasiva.

Nom comú: Xarxa Mulberry
Nom científic: Morus rubra
Origen: Estats Units de l'est
Família: Moraceae
Mida: 60 'd'alçada
Forma: branques baixes

Cultura: ple sol i ombra parcial, moderadament tolerant a la sequera
Fulles 3 - 5 llargària, alternes; simplement la forma ovalada de més o menys en forma de disc; nitidesa de les vores en forma de serra, molt variables (no lòbuls o pot ser disseccionat en lòbuls); verd per sobre amb la textura aspra escabrosa.
Flor 1 - 2 "de llarg, petit, verd pàl·lid, penjant en aments
Fruita S'assemblen a les mores madures, a l'estiu
Pell Gris-marró i bastant irregular; , Crestes llargues i escamoses; els arbres més joves són ataronjats quan estan mullats

White Mulberry

La Morera blanca va ser importada als Estats Units des d'Àsia com a font d'aliment per als cucs de seda, però en última instància es va convertir en un aliment favorit de moltes aus, que ajuden a que l'arbre s'extengui ràpidament a través de llavors dispersades en els seus excrements. Moltes mores blanques de la Ciutat de Nova York es poden remuntar a un gran carregament importat pel jardiner William Prince a Flushing. Va importar els arbres en un esforç per establir una indústria de la seda a Nova York. La morera blanca té tendències invasores i s'híbrida amb facilitat amb la morera vermella nativa, posant en perill la supervivència de les espècies natives.

Nom comú: White Mulberry
Nom científic: Morus alba
Origen: Xina
Familia: Moraceae
Mida: 30 - 50 'd'alçada
Forma: dens, arrodonit, de creixement ràpid

Cultura: Es transplanta fàcilment; tolerant a la sequera, les condicions urbanes, i en el mar. Prospera a ple sol; es poda a l'hivern; prefereix bon drenatge del sòl fèrtil humit, pH adaptable
Fulles disposició alternativa que es pot lobular o no; vores afilades, forma de serra; base arrodonida, en forma de cor; fulles pubescents de textura aspra; verd fosc
Flor Fins a 1 "de llarg, carnós, de color blanc de fruita de pinyol vermell, floració de juny a juliol
Fruita Nombroses petites fruites d'os carnut; blanc, rosa, vermell i morat; comestible
Pell Llum tannish-marró, tiges de color marró groguenc, substància blanca quan la tija es trenca

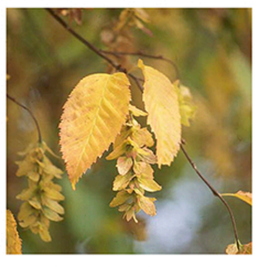

American Hornbeam

L'American Hornbeam és conegut com pal de ferro a causa de la força de la seva fusta. També es coneix com musclewood causa de la semblança del tronc als músculs. Doneu un cop d'ull cap a fora pel seu cridaner fullatge de color groc-taronja a la tardor.

Nom comú: carpe americà
Nom Científic: Carpinus caroliniana
Origen: Amèrica del Nord
Familia: Betulaceae
Mida: 20 - 30 'd'alçada, tant o més ampla
Forma: Multi-tija, àmplia difusió, corona superior plana

Cultura: Trasplantaments en contenidors i tolera la poda; prefereix un sòl profund, fèrtil, humit, àcid; ple sol a ombra
Fulles 2,5 ", 5 de llarg" d'ample, disposició alternativa, groc-taronja a la tardor
Flor Monoica (òrgans masculins i femenins), 4 "flors femenines llargues unides a una bràctea de tres ales (fulles irregulars); floració a l'abril
Fruita 1 " llarg amb fulles irregulars; les nombroses núcules es mantenen unides en raïms penjants, en forma de cadena, canvia de color de verd a marró, de setembre a octubre
Pell Llisa, de color gris, la base consta de plecs, crestes verticals, primes, tiges peludes.

American Yellowwood

El yellowwood nord-americà produeix flors fragants a principis de juny i floreix fortament (10 - 16 " clústers) cada dos o tres anys.

Nom comú: Yellowwood Americana
Nom Científic : Cladastris kentuckea
Origen : Sud-est i centre d' Estats Units
Família : Leguminosae
Mida : 50 'd'alçada
Forma : corona de gran difusió , en general escassa ramificació

Cultura : creix en ple sol ; li agraden els sòls humits, fèrtils i ben drenats ; s'ha de podar a l'estiu per evitar el " sagnat " que es produeix a l'hivern i primavera
Fulles 8-12 " de llarg , alternes ; files de hojuelas ; fullets individuals tenen disposició sub - contrària ; 5-9 fullets (generalment set); vores llises
Flor 8-14 " grups de penjolls, mida d'un pèsol blanc ; alguna cosa fragant, floració de finals de primavera a principis d'estiu
Fruita 2 - 4 de " llarg, 1/2 " d'ample ; beina marró plana que conté llavors petites, de color marró, amb revestiment dur ; maduren a principis de la tardor ; persistent
Pell Molt suau , sovint arrugada , gris

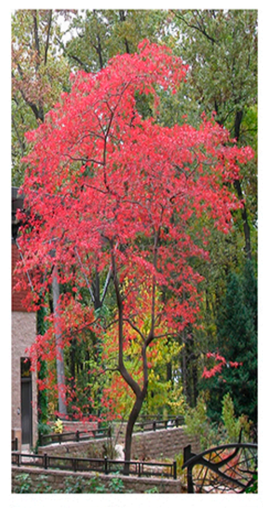

The Sourwood

El sourwood és un bell arbre amb flors blanques i fragants al juliol i les fulles de color vermell - porpra a la tardor.

Nom comú: Sourwood
Nom Científic : Oxydendron arboreum
Origen : Sud-est d' Estats Units , fins al nord de Pennsylvania
Familia : Ericaceae
Mida : 25 - 30 ' d'altura
Forma : forma piramidal , caiguda de branques.

Cultura : ple sol i ombra parcial , prefereix sòls àcids humits , evitar les ubicacions urbanes contaminades
Fulles 3 - 8 " , 1.5 de llarg - 3.5 " , disposició alternativa d'ample, forma el·líptica , de color vermell - porpra a la tardor
Flor Vistós, petit , blanc, en forma d'urna ; fragant ; floració a mitjans de juliol
Fruita 0.3 " càpsules que esponta̧niament s'esquerden quan estan madures, persistent, cridaner
Pell branquetes vermelles i verdes brillants, escorça de color gris - marró.

American Sycamore

El sicòmor es confon comunament amb l'arbre de plàtan d'ombra, pel seu modelatge de manera similar, escorça exfoliant clapejada. El sicòmor americà és nadiu dels Estats Units, i és un dels arbres utilitzats per hibridar el London Plane. El sicòmor americà porta una sola fruita, mentre que el London Plane té dos o tres fruits agrupats. Un altre nom usat pel Sicòmor americà és l'arbre de botonet. La Borsa de Nova York es va iniciar sota un sicòmor americà de Wall Street, i el document que estableix l'intercanvi s'anomenà l'Acord de Buttonwood.

Nom comú: sicòmor americà
Nom Científic: Platanus occidentalis
Origen: la meitat oriental dels Estats Units
Família: Platanaceae
Mira : Superfície de 75-90 'd'alçada i 60-70' d'ample
Forma: piramidal en la joventut

Cultura: sòl humit ric, profund, amb bon drenatge; prospera a ple sol; moderadament tolerant a la sequera i la sal
Fulles 6-10 ", disposició alternativa de llarg, simple, de tres a cinc lòbuls
Flor Flors masculines i femenines separades
Fruita 1 "de diàmetre, arrodonit, tannish-marró; va trobar solitari
Pell coberts de superfície en capes, sota ramificat, escorça interior blanca, en ziga-zaga.

White Ash

El White Ash és responsable d'un dels sons més reconeixibles d'Amèrica, l'esquerda d'una pilota de beisbol que colpeja un pal. L'arbre s'ha utilitzat durant generacions per fabricar bats de beisbol, raquetes de tennis, pistes de bitlles, mobles, terres, i molt més. A causa del seu ús generalitzat, el freixe blanc és conreat als Estats Units. No obstant això, ara està sota l'atac d'un escarabat invasiu d'Àsia anomenat barrinador maragda del freixe. Com es pot ajudar a protegir l'arbre? Mai transportar llenya d'un lloc a un altre.

Nom comú: Fresno blanc
Nom Científic: Fraxinus americana
Origen: Est d'Amèrica del Nord
Familia: Oleaceae
Mida: 60 - 70 'd'altura
Forma: oval en la joventut, més arrodonida amb l'edat, en posició vertical i branques esteses

Cultura: creix en ple sol; prefereix sòls humits, profunds i fèrtils; tolerants a sòls de mal drenatge
Fulles 8 - 15 " de llargada, oposades, files de cinc a nou fullets, els pamflets són estrets i de forma ovalada, amb puntes que s'estrenyen a un punt
Flor petita; verda, porpra i negre
Fruita Les plantes femenines produeixen Samaras en forma de rem
Pell Vermellosa, escorça brillant, es veu polida

English Elm

Igual que l'om americà , l'om Anglès ha estat delmada per la malaltia de l'om holandès. Un cop que l'arbre ha dominat el camp anglès, exemples de l'arbre majestuós són rares a Anglaterra. El famós " Arbre del Penjat " a Washington Square és un om anglès.

Nom comú: Elm Anglès
Nom Científic : Ulmus procera
Origen: Europa
Familia : Ulmaceae
Mida : 90 - 130 de ample ' , 50' alçada ' , ampli , estret , nombroses branques que cobreixen el tronc
Forma : erecció o de difusió , requereix un ampli espai cada vegada més gran

Cultura : ple sol i ombra parcial ; terreny humit ; argila , llim , sorra o sòl ; pH adaptables
Fulles 3 - 6 "de llarg ; disposició alternativa ; verd fosc ; senzilla; doblement agudes, vores de serra similars ; oblíqua de base , amb superfície rugosa inferior; pecíol curt.
Flor Sense valor ornamental , floració a principis de primavera
Fruita 0,5 " de diàmetre, osques arrodonides a la part superior , de color groc verdós
Pell gris fosc , solcat

Tulip tree

L'arbre de tulipa , també conegut com l'àlber de tulipa , es diu així per la forma distintiva de les seves belles flors , que s'exhibeixen des de finals de maig fins a mitjans de juny. A la tardor , l'arbre de tulipa mostra un bell fullatge de color groc daurat. És pol·linitzat per colibrís , borinots i papallones de cua d'oreneta.

Nom comú: arbre de tulipa, àlber
Nom Científic : Tuliper de Virgínia
Origen : Est dels Estats Units
Familia : Magnoliaceae
Mida : 70 - 90 ' d'altura
Forma : Oval per piramidal

Cultura : carnós , sistema d'arrels poc ramificats ; prefereix sòls profunds, humits, fèrtils ; lleugerament sòls àcids és millor ; evitar els llocs molt secs , calents amb ple sol
Fulles 5 - 8 "de llarg , disposició alternativa, en forma de tulipa , verd brillant , de color groc daurat a la tardor
Flor 2-3 " de llarg, en forma de tulipa , flors , floració vertical a finals de maig fins a mitjans de juny
Fruita en forma de con , agregat , persisteix a l'hivern
Pell Grisa; ratlles fines de color gris clar en la superfície llarga , estreta , similar a la rasa